

град Перник, 16 май 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми май две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ Г.

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Г. КНАХД №109 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Областна дирекция (ОД) на МВР - Перник срещу решение №35 от 28.02.2013 г. на Районен съд - Радомир по НАХД №677 по описа на съда за 2012 г. С атакуваното решение е отменен електронен фиш серия К №0381240, издаден от ОД на МВР - Перник срещу Е.К.П.*** за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), за което на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Излага доводи за липса на пороци на производството по налагане на административно наказание и съответно съобразеност на издадения електронен фиш с изискванията на закона, с което било гарантирано правото на защита на посочения нарушител. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесния електронен фиш.

Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - Е.К.П.*** не се явява, но се представлява от адв. Т.***, който възразява срещу касационната жалба и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски по производството.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и жалбата не следва да бъде уважавана.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се

дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд жалбоподателят представя писмени доказателства, които твърди да са във връзка със сочените основания за обжалване, а именно: заверено копие на Протокол от проверка №154/21.09.2012 г., съставен от Главна Дирекция „Мерки и измервателни уреди“ при Български институт по метрология; заверено копие на удостоверение №10.02.4835, издадено от БИМ на „Тинел Електроникс“ ООД, България; заверено копие на заверено копие на писмо изх. №255/16.09.2011 г. от „Тинел Електроникс“ ООД до директора на ГДОП – МВР, вх. №6028/19.09.2011 г.; заверено копие на писмо рег. №78-01-30/23.06.2011 г. на БИМ до Главна Дирекция „Охранителна полиция; заверено копие на писмо рег. №ОВ-5090/19.07.2011 г. на Зам.-Директор на ГДОП – МВР; писмо изх. №21678/07.12.2012 г. и писмо изх. №21677/07.12.2012 г. както и справка от централния регистър база-данни на КАТ – Перник.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на материалния и процесуален закон и във връзка с изложеното в жалбата касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир след събиране, анализ и преценка на доказателствата по делото е приел от фактическа страна, че на 08.11.2012 г. в 10:33 h в гр. Радомир, ул. Райко Даскалов до ж.к. НОЕ мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“ №579 е регистрирала движение със скорост от 77 км/ч на МПС марка „Пежо“, модел „206 ЦЦ“ с рег. №СА2170РК, собствено на Е.К.П. ***, при въведена законова забрана за движение със скорост, надвишаваща 40 км/ч. За регистрираното нарушение е издаден процесният електронен фиш, връчен на собственика на МПС-во на 19.11.2012 г.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършената служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията, заложиени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, както и е съответен на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. Изрично районният съд е отбелязал, че електронните фишове, издавани във връзка с чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, въпреки че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП влезли в сила, се смятат за влязло в сила наказателно постановление не е необходимо да имат реквизитите на НП, предвидени в ЗАНН, поради изричната законодателна уредба в ЗДвП, както и поради целта на законодателя при регламентиране приложението на електронния фиш.

При разглеждане на спора в неговото същество първоинстанционният съд, след анализ на доказателствата по случая е приел, че същите не потвърждават по категоричен начин

фактическите констатации, изложени в електронния фиш, което водело на извод за недоказаност на административното нарушение поради липса на „данни за място, начин и време на извършване на нарушението“. Мотивите на районния съд са насочени към приложения към електронния фиш разпечатка на снимков материал, който се явява доказателствено средство по смисъла на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. Решаващият съд е приел същото, че не е изготвено по надлежния ред на чл. 135 във вр. с чл. 163, ал. 7 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН веществено доказателствено средство, което прави разпечатката негодно доказателство в смисъла на чл. 105, ал. 2 от НПК, поради липса на данни относно лицето, което я е изготвило, както и относно органа, извършил действията. Районният съд не е приел за установено и авторството на деянието, поради липса на приложено доказателство – справка от регионална база данни на КАТ – Перник за собственика на управляваното МПС и въпреки липса на декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, както и поради факта на неустановяване на самоличността на водача от контролните органи веднага след регистриране на нарушението.

На основание горните си заключения районният съд е отменил обжалвания електронен фиш поради липса на достатъчно и годни доказателства във връзка с вмененото административно нарушение.

Административен съд – Перник споделя отчасти изводите на първата съдебна инстанция, но намира крайният извод на съда за правилен, като съображенията за това са следните:

На първо място не се споделят изводите на районния съд за законосъобразност на съдържанието на електронния фиш, предвид наличието на изискуемите от чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити. От съдържащите се по делото материали настоящата инстанция прави обратният извод – за незаконосъобразност на издадения електронен фиш. Това е така, защото въпреки че текстът на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП въвежда процедура, която е изключение от общите правила регламентирани в ЗАНН по ангажиране на административнонаказателна отговорност на водачите на МПС, законодателят все още не е делегирал правомощия на технически средства, каквито са камерите за видеонаблюдение и съответната компютърна техника инсталирана в МВР да изпълнява функции на административнонаказващ орган. От приложеният по делото електронен фиш, който дори не е заверен с оригинала е видно, че същият не носи нито дата на издаване, нито подпис на длъжностното лице, което е въвело данните в него, а в последствие и го е разпечатало на хартиен носител. Приложена е разпечатка на 4 бр. снимки на лек автомобил "Пежо" с рег. №СА2170РК, на която са описани дата и час, измерена скорост, ограничение, превишение, посока стрелка "на долу", трафик М, режим Н, координати на GPS система. В електронния фиш тези данни са пресъздадени по различен начин, като описаните на снимките координати на GPS системата са променени и е въведено гр. Радомир, ул. Райко Даскалов до ж. к. НОЕ. Тези промени от клип към електронен фиш няма данни да са извършени автоматично и най-вероятно при пренасянето им е налице човешка намеса. В електронният фиш не е отбелязано в каква посока се е движел автомобила и дали в обхвата на камерата е имало други автомобили. На приложения снимков

материал ясно личи още един автомобил движещ се в същата посока на около 4-5 метра и в съседната след автомобила на Е.П.. По делото не са налице каквито и да било данни кой и кога, на кое място, е позиционирал камерата за видеонаблюдение, както и кой и кога е оформил като електронен фиш, записаните от тази камера данни, свалил ги е на хартиен носител и ги е изпратил за връчване на Е.К.П.***. Пълната анонимност на служителя или служителите оперирали с техниката пречат възможността за преценка на тяхната компетентност, както и не дава гаранция за изключване на човешка грешка. Тук е мястото да се отбележи, че се споделят изводите на районния съд относно негодността на снимките от мобилната камера като веществен доказателствен средство в смисъла на чл. 189, ал. 15 на ЗДВП поради начина на тяхното изготвяне.

На следващо място, както всяко нарушение, така и нарушенията установени по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДВП са обвързани със съответните давностни и преклузивни срокове. В конкретния случай електронния фиш не носи дата на издаване, което не позволява тези срокове да бъдат проследени от съда. Производството се е развило сравнително бързо и едва ли нарушението е погасено по давност, но фактът, че този срок не може да бъде проследен е достатъчно смущаващ, от една страна, както по отношение на давностните и преклузивни срокове, така и по отношение на приложение на по-благоприятен закон при евентуално настъпили законодателни промени в периода между извършване на нарушението и издаване на електронния фиш. Тези въпроси са принципни и се следят от съда при съответно наведени доводи.

На следващо място настоящата инстанция намира, че в електронния фиш липсва достатъчно ясно описание на нарушението и мястото на неговото извършване. В конкретният случай никъде в електронния фиш не е описано от съответната техника или нейния оператор - физическо лице, на какво основание е прието, че в конкретния участък действа съответното ограничение на скоростта, т.е. населено място ли е, високоскоростен път ли е, магистрала ли е и има ли пътен знак, указващ скорост различна от допустимата по закон. И ако е имало такъв знак къде е бил поставен и автомобилът попадал ли е в неговата зона на действие. Координатите гр. Радомир, ул. Райко Даскалов до ж.к. НОЕ по никакъв начин обичайно не могат да се свържат и да се приеме, че са същите описани като EL: 22°57.9338 и NL: 42°33.0239 в приложения към фиша снимков материал, както и да са ясни и безпротиворечиви за наказаното лице, без то да притежава съответните специални знания.

Макар и законодателят да не е предвидил електронният фиш да съдържа информация в какъв срок и пред кого може да бъде обжалван, изхождайки от общите правила на българското право освен указания за отстъпки и напътствия за плащане, във фиша би следвало да се съдържа и информация в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва наложеното наказание.

Във връзка с горните изводи настоящия съдебен състав не споделя позицията на първата съдебна инстанция за достатъчност на реквизитите на електронния фиш, предвид съобразеността им с регламента на чл. 189, ал. 4 от ЗДВП. Във всички случаи специалните закони следва да са съобразени с целите,

принципите и императивите на основния процесуален закон на административнонаказателното производство – ЗАНН. Пропускът на законодателя да стори това, до момента на отстраняване на посочените по-горе непълноти на изискванията за съдържание на електронните фишове, ще следва да бъдат преодолени, като приложение намерят съответните относими разпоредби на ЗАНН.

Принципа за невиновност е относим и към административните нарушения и въведеният от законодателя специален ред в ЗДвП за установяване и наказване на нарушителите на ЗДвП не освобождава наказващия орган, който в никакъв случай не е техническо средство, да докаже пред съда със средствата допустими от закона авторството, вината и извършването на нарушението, като едновременно с това съдът следи и дали са спазени правата на нарушителя и процесуалните правила.

Предвид горните си изводи касационният съд смята решението на първата съдебна инстанция да отмени процесния електронен фиш като краен извод за правилно, поради което жалбата срещу него ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Искането на настоящият ответник за разноски също ще бъде отхвърлено. Независимо от изхода на делото, предвид ТР №2 по Т.Д. № 7/2008 г. на Върховен административен съд на РБ, административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела. На основание разпоредбата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решения и постановления на ВАС и ВКС са задължителни за органите на съдебната власт. Поради това искането ще бъде оставено без уважение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №35 от 28.02.2013 г. на Районен съд – Радомир по НАХД №677 по описа на съда за 2012 г., с което е отменен електронен фиш серия К №0381240, издаден от ОД на МВР – Перник срещу Е.К.П.*** за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв.

ОСТАВЯ без уважение искането на ответника за присъждане на разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/